

opusdei.org

Sisällysluettelo ja esipuhe

Ruusukko on perinteinen rukous, jossa mietiskellään Jeesuksen elämän eri vaiheita Neitsyt Marian seurassa. Ruusukkorukous soveltuu erityisen hyvin perheen kanssa lausuttavaksi.

21.3.2000

PYHÄRUUSUKKO

Pyhä ruusukko on perinteinen rukous, jossa mietiskellään Jeesuksen elämän eri vaiheita Neitsyt Marian

seurassa. Ruusukkorukous soveltuu erityisen hyvin perheen kanssa lausuttavaksi. Ohjeet ruusukon rukoilemista varten löytyvät tästä.

Sisällysluettelo

1. Iloiset salaisuudet
2. Valoisat salaisuudet
3. Murheelliset salaisuudet
4. Kunniakkaat salaisuudet

Loroten litania

TEKIJÄ

Autuas Josemaría Escrivá de Balaguer syntyi Barbastrossa (Huescassa, Espanjassa) tammikuun yhdeksäntenä päivänä 1902. 15 - 16-vuotiaana hän alkoi saada ensimmäisiä aavistuksia Jumalan kutsumuksesta ja päätti tulla papiksi. Vuonna 1918 hän aloitti kirkolliset

opinnot Logroñon seminaarissa. Vuonna 1920 hän meni opiskelemaan Zaragozan Pyhän Franciscus paolalaisen seminaariin, jossa hän toimi esimiehenä vuodesta 1922. Piispan luvalla hän aloitti Zaragozan yliopistossa siviilioikeuden opinnot vuonna 1923. Autuas Josemaría vihittiin diakoniksi 20. päivänä joulukuuta 1924 ja papiksi 28. maaliskuuta 1925.

Pappistehtävänsä hän aloitti Perdiguieran seurakunnassa, joka kuului Zaragozan hiippakuntaan. Työ jatkui pian Zaragozan kaupungissa. Keväällä 1927 hän muutti arkkipiispan luvalla Madridiin. Hän suoritti väsymättä pastoraalista työtään kaikkialla kaupungissa. Hän toimi myös köyhälistökortteleissa, köyhien ja avuttomien ihmisten parissa, erityisesti huolehtien sairaaloissa olevista parantumattomasti sairaista ja kuolevista ihmisistä. Hänotti

vastuulleen sairaiden
hyväntekeväisyssätiön, joka oli
perustettu Pyhän Sydämen
Apostoliset Naiset -nimisen järjestön
aloitteesta. Hän toimi opettajana
eräessä opiskelijoiden akatemiassa.
Samanaikaisesti hän suoritti
siviilioikeuden tohtoritutkintoaan,
mikä silloin oli mahdollista vain
Madridin yliopistossa.

Lokakuun 2. päivänä 1928 Jumala
antoi autuaan Josemarían selkeästi
”nähdä” sen, minkä hän siihen asti
oli vain aavistanut, ja siten hän
perusti Opus Dein. 14. helmikuuta
1930 hän ymmärsi Jumalan
innoituksesta, että Opus Dein tulisi
kehittää apostolaattiaan myös
naisten keskuudessa. Näin Kirkossa
avautui uusi tie kaikille ihmisille
pyhittymiseen ja apostolaattiin oman
jokapäiväisen työn kautta,
tarvitsematta luopua asemastaan
maailmassa.

Opus Dein perustamispäivästä alkaen autuas Josemaría antautui täydellisesti Jumalalta saamalleen tehtävälle osoittaen suurta apostolista intoa kaikkia sieluja kohtaan. Hänet nimitettiin vuonna 1934 Pyhän Elisabetin säätiön rehtoriksi. Espanjan sisällissodan aikana hän jatkoi pastoraalista työtään ensin Madridissa ja myöhemmin Burgosissa. Alituisesti hän joutui todelliseen hengenvaaraan. Näistä ajoista alkaen autuas Josemaría oppi kärsimään yliluonnollisella levollisuudella jatkuvia vakavia vastuksia.

14. helmikuuta 1943 hän perusti Pyhän Ristin pappis-yhteisön, joka on erottamattomassa yhteydessä Opus Deiin. Tämä yhteisö teki mahdolliseksi Opus Dein jäsenten papiksi vihkimisen ja heidän palvelutehtävänsä Opus Deissä. Pyhän Ristin pappisyhteisön kautta myös hiippakuntapapit voivat

harjoittaa Opus Dein henkeä ja asketiikkaa pyrkien pyhyyteen pastoraalisten velvollisuuksiensa täyttämisellä pysyen ainoastaan oman hiippakunnan piispan alaisina.

Vuodesta 1946 hän asui pysyvästi Roomassa. Sieltä hän johti ja edisti Opus Dein leviämistä kaikkialle maailmaan antamalla voimansa kokonaan jäsenten vakaan opillisen, askeettisen ja apostolisen kasvatuksen hyväksi. Hänen kuollessaan Opus Deiin kuului jo yli 60.000 jäsentä 80:stä eri kansallisuudesta.

Autuas Escrivá oli Paavin kotiprelaatti ja Rooman paavillisen teologisen akatemian ad honorem jäsen. Sen lisäksi hän oli neuvonantajana sekä seminaarien ja yliopistojen pyhässä kongregaatiossa että paavillisessa komissiossa, jonka tehtävä on selvittää kanonisen lakikirjan autenttista tulkintaa. Hän

oli myös kahden yliopiston suurkansleri: espanjalaisen Navarran ja perulaisen Piuran yliopistojen.

Autuas Josemaría Escrivá kuoli 26. kesäkuuta 1975. Pitkän aikaa hän halusi toistuvasti uhrata henkensä kirkon ja paavin puolesta. Hänet haudattiin Rauhan Pyhä Marian prelaatinkirkon kryptaan. Saman vuoden syyskuun 14. päivänä hänen seuraajakseen valittiin yksimielisesti msgr. Álvaro del Portillo. Hän oli monta vuotta Opus Dein perustajan lähin avustaja.

Opus Dei, joka heti alusta alkaen toimi hiippakunnan piispan luvalla, sai vuonna 1943 appositio manuum - hyväksynnän ja Pyhän Istuimen hyväksymisen 16. kesäkuuta 1950. Marraskuun 28. päivänä 1982 se sai paavi Johannes Paavali II:lta personaaliprelatuurin aseman, joka oli

autuaan Josemaría Escriván toivoma ja ennakoima oikeudellinen muoto.

Se pyhyiden maine, joka koitui perustajan osaksi jo hänen eläessään, on hänen kuolemansa jälkeen levinnyt kaikkialle maailmaan. Siitä ovat osoituksina ne monen monet todistukset, joita ihmiset ovat antaneet kokemistaan henkisistä ja aineellisista siunauksista, joita he ovat saaneet hänen esirukoustensa vuoksi. Niihin kuuluu myös joitakin lääketieteellisesti selittämättömiä parantumisia. Kaikista viidestä maanosasta on myös saapunut lukuisia kirjeitä, joissa paavia on pyydetty aloittamaan prosessi msgr. Escriva de Balaguerin julistamiseksi autuaaksi ja pyhäksi. Kirjoittajien joukossa on ollut 69 kardinaalia ja lähes 1300 piispaa (yli kolmannes maailman piispoista). Pyhimykseksi julistamisia käsittelevä kongregatio tekikin 30.1.1981 nihil

obstat -päättöksen, jonka Johannes Paavali II ratifioi 5.2.1981.

Vuosien 1981 ja 1986 välisenä aikana toteutettiin kaksi prosessia, toinen Roomassa ja toinen Madridissa, jotka käsittelivät msgr. Escriván elämää ja hyveitä. 9. huhtikuuta 1990 pyhien kongregatio antoi lausunnon, jonka mukaan msgr. Escrivá oli harjoittanut kristillisiä hyveitä sankarillisesti. Paavi Johannes Paava-li II allekirjoitti dekreetin, ja Opus Dein perustajalle myönnettiin arvonimi ”Kunnianarvoisa”. 6. heinäkuuta 1991 paavi julisti erään hänen esirukoustensa ansioksi luetun parantumisen luonteeltaan ihmeeksi. Täten autuaaksijulistamisprosessi päättyi ja 17. toukokuuta 1992 hänen pyhyytensä Johannes Paavali II julisti Roomassa Opus Dein perustajan autuaaksi. Saman vuoden toukokuun 21. päivästä alkaen autuaan Josemarían ruumis on levännyt

Roomassa Opus Dein prelatuurin päämajassa, Rauhan Pyhä Marian prelaatinkirkon alttarissa. Siellä Opus Dein perustajalle osoittavat kiitollisuuttaan ja rukouksiaan lukemattomat ihmiset kaikkialta maailmasta, jotka ovat päässeet lähemmäksi Jumalaa autuaan Josemaría Escriván esimerkin ja opetusten sekä hänen esirukouksiinsa turvautuneiden ihmisten hartauden kannustamina.

Autuaan Josemarían julkaisuihin kuuluu eräs oikeus-tieteellinen ja teologinen tutkimus nimeltään La Abadesa de las Huelgas. Lisäksi hän kirjoitti hengellisiä teoksia, joita on käännetty monille kielille. Näitä ovat Tie, Pyhä Ruusukko, Kristus kulkee ohi, Jumalan ystäviä, Via Crucis, Kirkkoa rakastaen ja Ahjo. Viimeksi mainitut neljä kirjaa on julkaistu vasta hänen kuolemansa jälkeen. Joukko hänen lehtihaastattelujaan on

julkaistu kirjana Keskuteluja Msgr.
Josemaría Escriván kanssa.

Nykyään, kuten muinakin aikoina,

Ruusukon on oltava voimakas ase,

jolla voimme voittaa

oman sisäisen taistelumme

ja auttaa kaikkia sieluja.

Ylistä pyhää Mariaa kielelläsi.

Jumala pyytää sinulta katumusta

ja ylistystä huuliltasi.

Toivon, että aina osaisit ja tahtoisit

levittää rauhaa ja onnellisuutta

kaikkialla maailmassa harjoittamalla

tätä kaunista hartautta Äidillemme

ja valppaan rakkautesi avulla.

Rooma, lokakuu 1968

LUKIJALLE

Ruusukkorukous, salaisuuksien mietiskely, Isä meidän- ja Terve Maria -rukousten toistaminen yhdessä Pyhän Kolminaisuuden ylistyksen kanssa sekä jatkuva Jumalanäidin avuksi pyytäminen ovat alituinen osoitus uskosta, toivosta ja rakkaudesta, syvästä kunnioituksesta ja hyvityksestä.

Josemaría Escrivá de Balaguer

Rooma, 9. tammikuuta 1973

Näitä rivejä ei ole kirjoitettu hentomielisille ihmisille. Ne on tarkoitettu aikuisille ja hyvin rohkeille ihmisille, jotka ajoittain epäilemättä ovat ylentäneet sydämensä Jumalan puoleen huutaen häntä psalmistin kanssa: Notam fac mihi viam, in qua ambulem; quia ad te levavi animam meam: Osoita minulle tie, jota minun

tulee käydä, sillä sinun tykösi minä ylennän sieluni (Ps.143:8).

Minun tehtäväni on kertoa näille ihmisille salaisuus, joka voi hyvinkin olla alku sille tielle, jota Kristus haluaa heidän seuraavan.

Ystäväni: jos haluat tulla suureksi, tule pieneksi.

Ollaksesi pieni sinun täytyy uskoa niin kuin lapset, rakastaa niin kuin lapset, antautua niin kuin lapset... rukoilla niin kuin lapset rukoilevat.

Sinun täytyy tehdä kaikki tämä toteuttaaksesi sen, mitä minä aion kertoa sinulle näillä riveillä: sen tien alku, jonka lopussa huomaat olevasi täysin hurmaantunut Jeesuksen rakkautesta, on luottavainen rakkaus Mariaan.

Haluatko rakastaa Äitiämme? Hyvä. Opettele ensin tuntemaan hänet. Mutta miten? Rukoilemalla hyvin

hänen Ruusukkoaan. Mutta Ruusukossahan... me aina toistamme samoja asioita! Ainako samoja? Mutta eivätkö rakastuneet ihmiset aina toista samoja asioita toisilleen...? Voisiko olla, että Ruusukko tuntuu sinusta yksitoikkoiselta, koska sen sijaan että lausuisit sanat kuin ihminen, mumiset epämääräisesti ja ajatuksesi ovat hyvin kaukana Jumalasta?

Sen lisäksi, kuuntele: jokaisen jakson alussa meille on annettu salaisuus mietiskeltäväksi. Oletko koskaan mietiskellyt näitä salaisuuksia?

Tule pieneksi. Tule minun kanssani ja - tämä on olennainen osa siitä, mitä haluan kertoa sinulle - me alamme elää Jeesuksen, Marian ja Joosefin elämää.

Joka päivä palvelemme heitä uudella tavalla. Kuulemme heidän perhekeskustelujaan. Näemme Messiaan kasvavan. Ihailemme hänen

*kolmenkymmenen vuoden pituista
kätkeytyä elämäänsä... Olemme läsnä
hänen kärsimyksessään ja
kuolemassaan... Tulemme hämmästy-
mään nähdessämme hänen
ylösnousemuksensa kunnian...
Sanalla sanoen: hurmaantuneina
Rakkaudesta (ei ole muuta rakkautta
kuin Rakkaus) mietiskelemme joka
ainoata hetkeä Kristuksen elämässä.*

HUOMAUTUS 5. ESPANJALAISEEN PAINOKSEEN

Sinulle, ystäväni, tämän kirjan lukija,
olen kirjoittanut Pyhän Ruusukon
auttaakseni sinua ja itseäni
vaipumaan syvään rukoukseen
kääntyessämme Äitimme puoleen.

Älä anna sanojen äänen häiritä
itseäsi, kun mietiskelet näitä
ajatuksia. Älä lue niitä ääneen, sillä
silloin ne menettäisivät
henkilökohtaisen läheisyytensä.

Mutta lausu Isä meidän- ja Terve Maria -rukoukset jokaisen jakson kohdalla selvästi ja kiirehtimättä. Tämä auttaa sinua pääsemään yhä eteenpäin ja eteenpäin tällä Marian rakastamisen tiellä.

Ja älä unohda rukoilla minun puolestani.

TEKIJÄ

Rooma, Herran temppeliintuomisen juhvana, 2. helmikuuta 1952.

HUOMAUTUS 12. ESPANJALaiseen PAINOKseen

Kokemukseni pappina on opettanut minulle, että jokaisella sielulla on oma tiensä kuljettavanaan. Siitä huolimatta, hyvä lukija, aion antaa sinulle erään käytännöllisen neuvon, joka ei tukahduta Pyhän Hengen työtä sinussa, jos seuraat sitä

järkevästi: ennen kuin alat lausua kunkin Ruusukon jakson kohdalla Isä meidän- ja Terve Maria -rukouksia, pysähdy muutamaksi sekunniksi, kolmeksi tai neljäksi, hiljaiseen meditaatioon mietis-kelläksesi kyseistä salaisuutta. Voin vakuuttaa, että tämä käytäntö lisää keskittymistäsi ja on hedelmällistä rukouksellesi.

Ja älä unohda rukoilla minun puolestani.

TEKIJÄ

Rooma, Neitsyt Marian syntymän juhlanä, 8. syyskuuta 1971.